

ולמשל אתה, פנה הרב אל השר — חיית כך וכך שניים
אוצר החכמה
 (וכאן נקב הרב בדיק במספר שונות חייו של השר) — מה
 עשית בהן? האם היטבת למשהו...?

(ספר התולדות אדרמו"ר הזקן)

**ויבא קין מפרי האדמה מנהה לה' (ד, ג)
 ולא קין ולא מנהתו לא שעה יותר لكין מאד (ד, ה)**

פרי האדמה: מו הגורע. ויש אגדה שאומרת זרע פשוט
רש"י
 היה

ויש להבין:

מדוע חרה לקין ומדוע נפלו פניו? וכי סבר שיביא מין
 גורע ומנהתו תתקבל (ראה פירושי לעיל פסוק ג)?
 אלא, בהכרח לומר, שקין הביא מין מעולה — זרע פשוט
 (פרש"י שם) שהוא דבר חשוב מאוד, רק ממין הפשתן גופא
 הביא סוג גורע.

— (ראה להלן בפרשת מקץ (מט מב) ,,וילבש אותו בגדי
 שש" ופירש"י,, דבר חשיבות הוא". וכן במסכת יומה (לד):
 פירושי בד"ה בשחר,, בגדים שלובש (כה"ג) בטבילה זו היו
 פשוט... שהוא חשוב ומעולה") —

טעותו הייתה זה שחשב שהעיקר בקרבו הוא המין, שצורך
 להביא מין מובחר, אבל לגבי הסוג שבתווך המין אפשר להביא
 גם סוג גורע. ולכן כשהביא סוג גורע ממין משובח וראה שמנחתו
 לא נתקבל — חרה לו ונפלו פניו.

זהו גם שהביא רש"י את שני הפירושים — גם,,מן הגורע"
 וגם,,זרע פשוט היה", כי שניהםאמת, שהרי הביא ממין מובחר
 מסוג גורע.

(לקוטי שיחות)

* * *

לפי זה يتפרשו יפה דברי הרמב"ם:

הרמב"ם בסוף הלכות איסורי מזבח כותב: „הרצו[ת](#) לזכות עצמו... יביא קרבנו מן היפה והמושבה ביותר שבאותו המין שיביא ממנו“. ומסתייע ש„הרי נאמר בתורה והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומלחビhn וישע ה' אל הבל ואל מנחתו“. ^{לאור החכמה} מדיוק לשון הרמב"ם („שבאותו המין שיביא מmono“) משמע, שיש לבחור בסוג המובהר של המין שמננו מביא, אך אין חיוב לבחור גם במין הכי מושבה.

ההוכחה:

1234567 89000

הבל הביא את קרבנו מהסוג המובהר והמושבה שבמין הצאן („מבכורות צאנו ומלחביhn“), אך לא הידר להביא ממין חשוב יותר — מין הבקר. קיו, לאידך, בחר במין מושבה, פשתן, אך לא מסוג המובהר שבמין עצמו. ומה שעה ה' אל מנחת הבל דוקא ואילו אל מנחתו של קין לא שעה, מוכח שחייב אדם להביא מן היפה שבאותו מין שambil ממו, אך אין הכרת להביא ממין הכי מושבה.

צא ולמד, עד כמה יש להזהר ולהקפיד על קיום מצוה בהיזור. שהרי החסرون במנחת קין הייתה „רָק“ בזה שהחסיר בהיזור מצוה — וראה מה עלה בסופו!

(לקוטי שיחות)

גָדוֹל עוֹנִי מַנְשׂוֹא (ד, יג)

בשעה שאדם חוטא ואחר כך הוא שב ומתרחט על החטא, הרי הוא מביר את החיים שהכניס למעשה העבירה („כחן המתאווה“), ומעלהו לשrho העליון.

זהו שטען קין:

„גָדוֹל עוֹנִי מַנְשׂוֹא“ — אין ביכולתי לשאת ולהעלות את החטא...

(צוואת הריב"ש)